

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי מטכ"ל

בפני:

סא"ל שחר גרינברג – אב"ד

סרן אפרת בוחבוט – שופטת

סרן מורג ניר – שופט

(ע"י ב"כ, סרן שאול ארבל)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, עו"ד יובל קגן)

ח/XXX טור' ז' מ'

גזר דין

רקע

1. הנאשם, טוראי ז' מ', הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, ביצע הנאשם מעשים מגונים בשתי חיילות, ביום 23/01/2016, במגורי השומרות שבבסיס תל השומר, בין השעות 00:00-06:00.
- בעניינה של חיילת אחת, טוראי י' מ', ניגש הנאשם למיטתה בעודה ישנה על בטנה והכניס את ידו מתחת לשמיכה ונגע בירכה וישבנה מעל בגדיה. החיילת התעוררה, ושאלה את הנאשם "מה?" ואז הניח הנאשם את אצבעו

על שפתיו ואמר "ששש". בהמשך, הכניס הנאשם את ידו בין חזה של החיילת לבין המיטה, ונגע בחזה מעל בגדיה.

בעניינה של חיילת שניה, ניגש הנאשם למיטתה של טוראי ב' ק', וכאשר זו ישנה צבט בישבנה מעל בגדיה. בעקבות כך התעוררה החיילת.

3. הצדדים הגישו לבית הדין בהסכמה מסמך פרטים נוספים שבתוכנו הודה הנאשם. על פי האמור בו, הנאשם חייל בשירות סדיר מיום 08/03/2015 ומשרת כפקיד. החקירה נשוא תיק זה נפתחה בעקבות תלונתן של החיילות המוזכרות בכתב האישום המתוקן. בחקירתו במצ"ח הכחיש הנאשם את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ובחלק מהחקירה בחר לשמור על זכות השתיקה. במועד ובמקום שפורטו בכתב האישום המתוקן, ניסה הנאשם לנגוע בחיילת נוספת אשר ישנה באותה עת. בגין תיק זה הוחזק הנאשם במעצר למשך יומיים, 23/01/2016-24/01/2016.

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש שראוי להיגזר על הנאשם. לפיכך, נשמעו טיעונים פתוחים, בהם כל צד טען בפני בית הדין בעניין העונש שיש לגזור על הנאשם, וכל צד הגיש לבית הדין פסיקה לתמיכה בטיעונו.

הראיות לעונש

5. במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, העידו גברת אתי רחמים, קרימינולוגית שיקומית, אליה פנה הנאשם לצורך קבלת טיפול שיקומי, בו החל ביום 27/05/2016. ההגנה הגישה את חוות הדעת השיקומית שערכה גברת רחמים בעניינו של הנאשם, אשר סומנה 6/ס.

6. אמו של הנאשם העידה בפני בית הדין. האם מסרה כי היא מורה לחינוך מיוחד ואביו של הנאשם חשמלאי. עוד ציינה כי הנאשם היה תלמיד טוב, היה בצופים וסיים את לימודיו עם בגרות מלאה. האם סיפרה על שני אירועי האלימות הקשים בהם היה הנאשם קורבן, וציינה כי בעקבות אירועים אלה מצבו הנפשי של הנאשם קשה, הוא פנה לטיפול פסיכיאטרי ואף הותאם לו טיפול תרופתי. האם מסרה כי נוכח מצבו הנפשי הקשה של הנאשם הותאם לו פרופיל 45 על רקע נפשי. קושי נוסף שהשפיע על הנאשם היה מות סבתו מצד אמו. האם סיפרה כי האירועים בהם הורשע הנאשם בתיק זה הפתיעו את המשפחה וזעזעו אותה. קושי נוסף נגרם לנאשם כתוצאה מפרסום שמו על ידי מפקד היחידה אשר הפיץ את תחקיר האירוע בתוך היחידה כאקט

- פיקודי, ללא שהקפיד על אי ציון שמו של הנאשם. אמו של הנאשם ציינה כי הוא עובר טיפול וניכר כי הוא נרתם לטיפול ונפתח.
7. במסגרת ראיות התביעה, הוגשו לבית הדין תדפיסו האישי של הנאשם **ת/2**, והצהרת נפגעת עבירה של אחת החיילות י' מ' (**ת/3**), ממנה עלה כי היא סובלת מחששות ופחדים מאז האירוע, וכי פנתה גם לסיוע נפשי.
8. במסגרת ראיות ההגנה, הוגש לבית הדין גזר הדין מתיק ת"פ 41050-05-15 **מדינת ישראל נ' פירולב (2016) -ס/1**, הליך בו נדונו מי שפגעו בנאשם דכאן בשתי הזדמנויות שונות וגרמו לנאשם ולאחיו חבלות גוף חמורות בנסיבות מחמירות, ונדונו לעונשי מאסר בני 6 שנים ו-26 חודשים, בהתאמה.
9. עוד הוגשה מטעם ההגנה חוות דעתו של מפקד הנאשם (**ס/2**) ממנה עלה כי הנאשם חייל ערכי, ללא בעיות משמעת מבצע את שירותו הצבאי כנדרש חרף בעיות לא קלות בחייו האישיים.
10. ההגנה הגישה לבית הדין את המסמכים הרפואיים בעניינו של הנאשם לאחר חבלתו החמורה על ידי אזרח אחר (**ס/3**), מהם עלה כי לנאשם נגרם חתך צווארי באורך 10 סנטימטר, אשר הצריך את ניתוח הנאשם.
11. חוות דעת ברה"ן צבאית הוגשה (**ס/4**) ממנה עלה כי נצפו בנאשם סימפטומים לתסמונת בתר חבלתית (PTSD) אך נמצא כי עדיין אינו עונה לכל הקריטריונים, ויתכן ונמצא בתהליך פיתוח ההפרעה. נצפו סימפטומים דיכאוניים חרדתיים, ונרשם לו טיפול תרופתי של ציפרמיל. יצויין, כי חוות הדעת הברה"נית נערכה לנאשם בהמשך לאירועי האלימות להם היה קורבן, ובטרם ביצע את המעשים בהם הורשע בתיק זה.
12. ההגנה הגישה לבית הדין את סיכום התחקיר הפיקודי שנערך ביחידת הנאשם לאחר קרות האירועים נשוא תיק זה (**ס/5**).

הערכת מסוכנות הנאשם

13. בהתאם לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006, נשלח הנאשם להערכת מסוכנות ונבדק על ידי קרימינולוגית קלינית מהמרכז להערכת מסוכנות ביום 05/01/2017. בחוות דעתה ציינה מעריכת המסוכנות כי התרשמה מהנאשם כמי שחי אורח חיים נורמטיבי, בגיל 18 חווה אירוע אלים מאוד כלפיו וכלפי אחיו, ובהמשך חווה אירוע נוסף, חמור עוד יותר, אשר השפיעו עליו באופן משמעותי והוא מתמודד עם תסמיני פוסט

טראומה, אשר פגעו בתפקודו התקין, כאשר ברקע אותה תקופה פטירת סבתו והתמודדות האב עם מחלת הסרטן. מעריכת המסוכנות התרשמה כי הנאשם הוא בעל דימוי עצמי נמוך וקורבנותו החמירה דימוי זה. עוד צוין כי נוצר רושם שהנאשם מתמקד בקורבנותו וכי הוא משתמש באמצעים קוגניטיביים והגנתיים כדי להתמודד עם הבדיקה. ניכר קושי בביטוי רגשי, אשר יתכן שנראה חמור יותר על רקע פגיעה בעצב פניו כתוצאה מאירוע האלימות שחוה. התנהלותו וטענתו כי אינו זוכר את אירועי העבירות שביצע על רקע שכרות, אינם מאפשרים הבנה מעמיקה של האטיולוגיה של העבירה. ניתנה הערכה כי העבירה בוצעה על רקע תקופה משברית, חרדה סביב ניסיון כושל לתפקוד מיני עם בת זוגו אותו זמן. הרושם הוא כי עמדתו כיום הינה הגנתית וכי הטיפול בו נמצא כרגע הוא ממוקד קוגניציה וכך מחזק הנאשם את הגנותיו הנוקשות. מבחינת הפקטורים הסטטיים, צוין כי מדובר ברווק בן 21, שמעולם לא קיים מערכת יחסים זוגית הכוללת ניהול משק בית משותף מעל שנתיים, פגע בשתי קורבנות זרות לו, שאינן בנות משפחה, בעודו תחת השפעת אלכוהול. מבחינת הפקטורים הדינמיים ההתרחשות היא מהשלכה מוחלטת של האחריות על האלכוהול בד בבד עם תפיסת אלכוהול כגורם סיכון משמעותי. עוד עלה, כי הנאשם מבין כיום ששיתוף הסביבה בקשייו הוא גורם מגן עבורו. ניכר כי משפחתו מהווה גורם תמיכה עבורו, וזו, כמו גם חברתו, תומכים בטיפול ובניהול אורח חיים נורמטיבי. ניכר כי ההליכים הפלילים הם גורם הרתעה משמעותי עבור הנאשם וכי הוא מעוניין לנהל אורח חיים נורמטיבי. עם זאת, ניכר דימוי עצמי נמוך, שימוש רב במנגנוני הגנה וקושי בחשיפה אמיתית של קשיים ומצוקות כמו גם קושי להכיר בחלקיו הפוגעניים. סיכום מעריכת המסוכנות הוא כי רמת המסוכנות המינית מצד הנאשם היא בינונית-נמוכה. צוין כי אלכוהול מהווה גורם סיכון, וכי הנאשם זקוק לטיפול לשם הפחתת השימוש בהגנות, אשר יאפשרו העמקה והבנה של עבירות המין שביצע, לצד עיבוד חוויותיו הקורבניות כנפגע עבירות אלימות קשות.

טיעוני התביעה לעונש

14. בטיעוניה לעונש, עמדה התביעה על היבטי החומרה במעשי הנאשם: הנאשם פגע בשתי חיילות, שלא הייתה ביניהם היכרות מוקדמת, ניצל את העובדה כי הן ישנו בחדרן, וביצע בהן מעשים מגונים בשעת לילה מאוחרת, בתוך

בסיס צבאי, ללא שהמתלוננות יכלו למנוע מהנאשם את המעשים מאחר שישנו באותו זמן. בכך, פגע הנאשם פגיעה קשה בתחושת הביטחון של המתלוננות וכן בשלמות גופן ובכבודן.

15. התביעה ביקשה כי בית הדין ייתן משקל משמעותי לפגיעה בחיילות, לעומת הפגיעה בנאשם, ששמו פורסם על ידי מפקד ביחידה, במסגרת תחקיר פיקודי שהופץ ביחידה לצורך מניעת הישנות אירועים מסוג זה. התביעה הצבאית עמדה על כך שהטלת האחריות מצד הנאשם על כך שהמעשים נעשו בזמן שהיה בהשפעת אלכוהול ואין הוא זוכר אותם, מדגישה את חומרת המעשים ואי קבלת האחריות מצד הנאשם.

16. התביעה הצבאית ציינה כי אינה מתעלמת מכך שהנאשם עובר תהליך טיפולי, אך מאחר שתהליך זה טרם הסתיים, ביקשה התביעה כי יינתן לעובדה זו משקל מזערי בקביעת העונש. עוד ציינה התביעה כי הנאשם בחר שלא להעיד במסגרת הטיעונים לעונש, ולא אפשר לתביעה לחקור אותו בחקירה נגדית, כאשר חלף זאת העידה אמו של הנאשם לגבי מצבו הנפשי של הנאשם, ויש ליחס משקל מוגבל לדבריה, נוכח העובדה כי לא נאמרו מפיו של הנאשם ולא היה ניתן להפנות אילו שאלות בנושא זה.

17. התביעה הפנתה להערכת המסוכנות של הנאשם ממנה עולה לשיטת התביעה כי הנאשם לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומתמקד בקורבנות עצמית וניסיון לרצות וליצור רושם חיובי לא אותנטי. הערכת המסוכנות של הנאשם הינה נמוכה – בינונית, כאשר מדובר בהערכת מסוכנות באמצע המדרג הקיים, ולא בהערכת מסוכנות הנמוכה ביותר.

18. התביעה הפנתה לתצהיר של אחת מנפגעות העבירה, ממנו עלה כי אותה חיילת סובלת מהשלכות מעשיו של הנאשם עד היום.

19. נוכח כל הטעמים שפירטה התביעה בטיעוניה, ביקשה התביעה כי בית הדין יטיל על הנאשם עונש מאסר למשך כליאה ממשית למשך מספר חודשים, שילווה ברישום פלילי מלא. בכך, לדעת התביעה, יהלום העונש את מעשי הנאשם, מחד גיסא, ויעביר מסר חד משמעי לאיסור על פגיעה בחיילות ובחיילים על רקע מיני במסגרת השירות הצבאי, מאידך גיסא. עוד ביקשה התביעה כי בית הדין יטיל על הנאשם לצד עונש המאסר בפועל גם עונש מאסר מותנה בגין עבירות של הטרדה מינית, פגיעה על רקע מיני ופגיעה בפרטיות. התביעה ציינה כי עובר למועד הטיעונים לעונש העביר הנאשם תשלום פיצויים לשתי נפגעות העבירה בסך כולל של 5000 ₪.

טיעוני ההגנה לעונש

20. בטיעוני ההגנה לעונש התבקש בית הדין לאבחן את עניינו של הנאשם בתיק זה מעניינם של נאשמים אחרים שלא הודו בעבירות המיוחסות להם, לא לקחו אחריות ולא עברו טיפול שיקומי כמו הנאשם. ההגנה עמדה על כך שמדובר באירוע חד פעמי, לא מתוכנן, הנאשם נורמטיבי וללא עבר פלילי, החליט להודות במעשים ולא לנהל משפט הוכחות בו היו עתידות להעיד נפגעות העבירה.

21. עוד צויין, כי הנאשם עובר הליך טיפולי ארוך ומורכב ואין מקום להטלת ענישה מעבר לענישה אליה נלווה רישום פלילי מופחת. הסנגור עמד על כך שלנאשם שהורשע בביצוע עבירות מין נלווה תיוג כפול: הן תיוג פלילי רגיל נוכח הרישום הפלילי, הן תיוג ספציפי כעברין מין. לשיטת ההגנה, בנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם אין מקום כי הרישום הפלילי ילווה אותו למשך תקופה ארוכה כתקופת הרישום הפלילי המלא. הנאשם עבר אירועי אלימות קשים מאוד אשר הותירו בו חותם פיזי ונפשי, ומבקש כי תיוותר בידיו ההזדמנות לדרך חדשה בחייו לאחר שישתחרר מהצבא. הסנגור ציין כי הנאשם יכול היה לבחור שלא להמשיך בשירות צבאי נוכח הטראומה האלימה שעבר, אך הוא מעוניין לשרת בצה"ל ולשרת שירות צבאי מלא.

22. הסנגור הפנה לשורה של פסקי דין מהם ביקש ללמוד על רמת הענישה הראויה בתיק זה, כאשר בתיקים אחרים הסתפקו בתי הדין הצבאיים בהשתתפות עונשים של עבודות צבאיות בלבד באירועים שאינם פחותים ממעשי הנאשם ואף חמורים מהם. הסנגור ביקש שבית הדין ישים לנגד עיניו את הליך השיקום המשמעותי שעובר הנאשם ואת הדברים שציינה המטפלת השיקומית בו, מהם עלה כי הנאשם עובר תהליך חיובי בו הוא נפתח ומתקדם.

23. נוכח הטעמים שציינה ההגנה בטיעוניה, התבקש בית הדין להטיל על הנאשם עונש מאסר מסוג עבודה צבאית לתקופה מתונה, או לחילופין עונש מאסר בכליאה שמשכו לא יעלה על התקופה שמלווה ברישום פלילי מופחת. לחילופי חילופין, ביקשה ההגנה כי אם בית הדין יחליט לקבוע מתחם ענישה של מאסר בכליאה ממשית העולה על התקופה המלווה ברישום פלילי מופחת אזי מתבקש בית הדין לחרוג לקולא ממתחם זה כך שהעונש שיוטל על

הנאשם לא יעלה על התקופה המלווה ברישום פלילי מופחת, זאת מטעמי שיקום, כפי שמתיר הדין.

24. **בדבריו האחרונים של הנאשם**, ציין האחרון כי הוא מבין את נפגעות העבירה, ציין כי לא עשה שום דבר רע כל חייו, מצטער על המעשים ולא רוצה שחיייו יהרסו. הנאשם ביקש כי יובהר שהוא מבין את המעשים שעשה וקשה לו איתם נוכח העובדה כי הוא עצמו נפגע עבירה אחרת. הנאשם ביקש את רחמי בית הדין.

דיון והכרעה

25. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של מעשה מגונה, כלפי שתי חיילות, בזמן שאלה ישנו במגורי הבנות בבסיס. במסגרת ההסכמות החלקיות בין הצדדים, שילם הנאשם פיצויים לשתי המתלוננות בסכום כולל של 5,000 ₪ (3,500 ₪ לטוראי י' מ', ו-1,500 ₪ לטוראי ב' ק'). הצדדים נחלקו ביניהם לעניין רכיב עונש המאסר בפועל שיש להשית על הנאשם. התביעה עתרה לעונש מאסר בפועל בכליאה ממשית שמשכו מספר חודשים, שתלווה ברישום פלילי מלא, וההגנה עתרה לעונש מאסר מתון בדרך של עבודות צבאיות ולחילופין לעונש מאסר בכליאה ממשית לתקופה קצרה, כאשר בשתי החלופות ביקשה ההגנה כי תקופת המאסר שתושת על הנאשם, תהיה כזו שתלווה ברישום פלילי מופחת בלבד.

26. בהתאם לחוק העונשין (תיקון 113), התשל"ז-1977, קביעת מתחם הענישה ההולם למעשי העבירה בהם הורשע נאשם תעשה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. זאת, בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

27. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה משמעותית בערך המוגן של כבוד האדם, פרטיותו וצניעותו של החיילות. הנאשם נכנס בניגוד לפקודות למגורי החיילות וניצל את עובדת היותן של החיילות ישנות, וביצע בהן מעשים מגונים על ידי יצירת מגע עם חלקי גופן מעל הבגדים.

28. לגבי התופעה הנלווה של עבירות בעלות אופי מיני הננקטות כלפי חיילות בצה"ל, חזר ושנה בית הדין הצבאי לערעורים וציין כי הן "פוגעות בכבוד האדם ומהוות חדירה משפילה לתחומו של הפרט וכי יש להגן על חיילות הנשלחות למימוש חובת השירות על פי חוק, ולאפשר להן סביבת שירות נטולת חששות ופחדים מפני המשרתים במחיצתם. על החיילות לדעת כי מחנות הצבא הינם מקומות בטוחים לשירות, וכי פגיעה כאמור בחיילות תגרור ענישה חמורה וכואבת. ערכאות השיפוט חייבות לשדר מסר חד משמעי ומרתיע כלפי עבריינים המסתבכים במעשים מעיין אלה" (ע/101,102/13 טור' עובדיה נ' התובע הצבאי הראשי (2013)).

29. סקירת נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם מעלה כי המעשה נעשה לפנות בוקר, בתוככי בסיס צבאי, כאשר הנאשם נכנס למגורי החיילות ללא רשות ובניגוד לפקודות הצבא. הנאשם ניגש למיטתה של טוראי י' מ', בעודה ישנה והכניס את ידו מתחת לשמיכה ונגע בירכה וישבנה מעל בגדיה. לאחר שהתעוררה, ושאלה את הנאשם "מה?" הניח הנאשם את אצבעו על שפתיו ואמר "ששש". בהמשך, הכניס הנאשם את ידו בין חזה של החיילת לבין המיטה, ונגע בחזה מעל בגדיה. לאחר מכן, ניגש הנאשם למיטתה של טוראי ב' ק', בעודה ישנה, וצבט בישבנה מעל בגדיה. המעשים בוצעו על ידי הנאשם ללא תכנון מוקדם, ואין חולק כי הנאשם, אשר במועד האירוע כבר שירת בצבא תקופת ממושכת, יכול היה להבין את משמעות מעשיו, הפסול שלהם וכי הם אסורים. כמו כן, התחשבנו בנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, לרבות השלכות מעשי הנאשם על מצבן הנפשי של נפגעות העבירה, כפי שעלה לגבי טוראי י' מ' בתצהיר נפגעת עבירה שהוגש לבית הדין (ת/3).

30. חרף חומרת מעשיו של הנאשם, אין מדובר במעשים מגונים שנעשו תוך שימוש בכוח, והמגע בגופן של החיילות נעשה מעל בגדיהן. כמו כן, מדובר באירוע אחד בו ביצע הנאשם את המעשים בעצמו ולא בצוותא עם אחרים. נסיבות אלה מציבות את מעשי הנאשם ברף נמוך במנעד החומרה של עבירות המין.

31. רמת הענישה הנוהגת בעבירות של מעשים מגונים מושפעת מרף חומרת המעשים, ומטבע הדברים מדובר במנעד רחב וגמיש, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה. כמו כן, במקרה שלפנינו לא מדובר במעשים מגונים אשר בוצעו על ידי מפקד, להם נלווית חומרה ייתרה, בשל יחסי מרות או פער משמעותי בגיל, בדרגה ובמעמד (ראו למשל, ע/67/15 רס"ם ערן כהן נ' התובע הצבאי הראשי (2016)).

32. עם זאת, אין חולק כי מעשיו של הנאשם חמורים ואין להקל עימם כלל. הפסיקה הדגישה כי הפגיעה באוטונומיות הרצון הפרטי של חיילות שהן קורבן למעשים מגונים בתוך המסגרת הצבאית, מחייבת השתת עונשים מחמירים, הכוללים מאסר בפועל לתקופה משמעותית (ע/46/13 רב"ט מרואן נזאל נ' התובע הצבאי הראשי (2013)).

33. בהתאם למידת הפגיעה בערכים המוגנים האמורים, נסיבות ביצוע העבירה ורמת הענישה הנוהגת, מצאנו כי מתחם העונש הראוי למעשי העבירה שביצע הנאשם הוא: 2-5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר לפחות חלקם ירצו בכליאה ממשית, לצד עונש מאסר מותנה ופיצוי כספי לנפגעות העבירה.

34. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לקחנו בחשבון את הודאת הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו. עם זאת, לא התעלמנו מכך כי הנאשם לא שיתף פעולה בחקירתו, שמר על זכות השתיקה וטען כי אינו זוכר את המעשים מאחר שהיה אותה עת בהשפעת אלכוהול ששתה בבילוי עובר לשובו לבסיס אותו לילה, כפי שעלה מחוות דעת הקרימינולוגית שהגישה ההגנה (6/ס) ומהערכת המסוכנות.

35. כמו כן, התחשבנו בכך כי לנאשם הותאם פרופיל 45 על רקע סעיף ליקוי נפשי, וכי הוא היה מטופל במערך הברה"ן ואף נטל טיפול תרופתי כעולה מ-4/ס, עובר למועד האירועים נשוא כתב האישום, כתוצאה מפוסט טראומה שנגרמה לנאשם לאחר שהיה קורבן תקיפה אכזרית ואלימה בנסיבות אזרחיות (1/ס), ששיאן דקירת הנאשם בצווארו, שאך בנס לא הסתיימה בתוצאה חמורה יותר, כעולה מ-3/ס.

36. משקל מסויים, אך לא עיקרי, נתנו לעובדה כי שמו של הנאשם פורסם במסגרת תחקיר פיקודי שנערך ביחידה לאחר האירוע, עוד בטרם הסתיימה חקירת מצ"ח ולפני שההליך המשפטי הסתיים, כאשר הנאשם ציין כי הדבר גרם לו לבושה ורצון לעבור לבסיס אחר.

37. מצאנו אף להתחשב בכך כי הנאשם בעל עבר נקי, בעל רקע נורמטיבי, היה תלמיד טוב, פעיל בצופים, וחרף פציעתו הקשה בנסיבות אזרחיות, הביע רצון להתגייס לצה"ל ולסיים שירות צבאי מלא, כאשר מפקדו חיווה עליו חוות דעת חיובית, כעולה מ-2/ס.

38. הערכת מסוכנותו של הנאשם נקבעה כבינונית-נמוכה. נקבע כי הנאשם זקוק לטיפול לשם הפחתת השימוש בהגנות, אשר יאפשרו העמקה והבנה של עבירות המין שביצע, לצד עיבוד חוויותיו הקורבניות כנפגע עבירות אלימות

קשות. הנאשם נמצא בהליך טיפולי שיקומי, אשר החל במאי 2016 ובמסגרתו הנאשם נפגש מדי שבוע עם קרימינולוגית שיקומית, גב' אתי רחמים, אשר העידה בפני בית הדין. מחוות דעת הקרימינולוגית למדנו כי הנאשם עובר תהליך חיובי ומיטיב ומתנהל בצורה תקינה ושונה. משכך, מצאנו כי יש מקום לתת משקל ממשי להליך השיקום המוכח אותו עובר הנאשם, כשיקול לקולא בתוך מתחם הענישה שקבענו (רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל (2013)).

39. בסופו של יום, מצאנו כי צבר הנסיבות הכוללות במקרה של הנאשם, מצדיק הטלת עונש אשר יכלול רכיב מאסר ממשי לתקופה משמעותית על מנת לבטא את שיקולי ההלימה וההרתעה מחד גיסא, אך שלא יעלה על תקופת המאסר המלווה ברישום פלילי מופחת, מאידך גיסא, נוכח פוטנציאל השיקום של הנאשם, אשר הודה בביצוע המעשים, הביע חרטה מלאה עליהם, עברו הנקי, היותו בן למשפחה נורמטיבית ותומכת, הערכת מסוכנותו הבינונית-נמוכה לרצידיביזם בעבירות מין, והשתלבותו בהליך טיפולי מתאים בו הוא נוטל חלק לאורך זמן ומפיק ממנו תועלת (השוו ל-ע/6/17 התובע הצבאי הראשי נ' סמל סולימאני, פסקה 25 (2017)).

40. החלטנו, כי בנסיבות הכוללות שלפנינו, ראוי להילך בדרך הביניים ולשלב בין עונש מאסר בכליאה ממשית לבין עונש מאסר בדרך של עבודות צבאיות, בהתאם לקביעת בית המשפט העליון שקבע כי יש "לנסות לבנות מודל ענישה שיתן ביטוי הן לחומרה הן לשיקום, ובו תמהיל בין מאסר בכל משמעו לבין עבודות שירות. יש במודל משום הקלה מסוימת לגבי מה שנגזר, מתוך התחשבות בתהליכי השיקום ובהמלצות העדכניות של השירות; ככל "דגם אמצע" ניתן לבקר אותו מזה ומזה, אך נראה לי כי יש בו משום צדק, ואפקט חינוכי כפול – הן בעצם המאסר בבית האסורים (דע כי עליך להיענש) והן במאסר בעבודות השירות (יוטלו עליך משימות שיש בהן טובה וברכה לציבור)" (ע"פ 5469/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה י"ח (2014)).

סוף דבר

41. אשר על כן, החלטנו פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים המצטברים הבאים:

א. שלושה (3) חודשי מאסר בפועל, מתוכם ירצה הנאשם שני (2) חודשי מאסר בכליאה ממשית, וחודש אחד (1) בדרך של עבודות צבאיות, בתנאי יחידה סגורה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבס"כ XXX ביום 23/04/17 עד השעה 09:00.

ביום סיום נשיאת תקופת מאסרו בכליאה ממשית, יתייצב הנאשם לנשיאת יתרת עונשו – חודש עבודות צבאיות בתנאי יחידה סגורה – בבסיס מחנה נתן, מצל"ח XXX, בהתאם לחוות דעתה של רמ"ד שיקום במקמז"ר, כך שישנה ביחידה מיום א' בשעה 10:00 עד יום ה' בשעה 14:00, ובסופי השבוע ישהה הנאשם בביתו.

ב. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה בעלת יסוד של פגיעה בפרטיות, פגיעה על רקע מיני או הטרדה מינית.

ג. פיצויים על סך כולל של 5,000 ₪ לשתי נפגעות העבירה יחד.

יצוין, כי הנאשם כבר העביר סכום זה למתלוננות, עובר למועד גזר הדין.

- זכות ערעור תוך 15 ימים.
- ניתן והודע היום, 22/3/17, כ"ד באדר התשע"ז, בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופט